

ABBI GLINES

Voor altijd

Karakter Uitgevers B.V.

I

Heden...

ROCK

‘Pap, kijk!’ riep Daisy May enthousiast, ook al had ze mijn volledige aandacht allang.

‘Ik kijk,’ stelde ik haar gerust.

Ze rende, maakte radslagen door de tuin en deed vervolgens iets waarvan ik nu wist dat het een flikflak heette. Mijn meisje zat op turnen en dat betekende dat ze vaak moest oefenen. Maar elke keer dat ze naar me lachte en riep: ‘Papa, kijk!’ kon ik niets verzinnen wat ik liever zou doen.

De afgelopen tweeënhalf jaar sinds ik de vader van dit kleine meisje was geworden, was ik gelukkiger dan ooit. Er was maar één glimlach die me net zo wist te raken als die van Daisy May.

Trisha stapte glimlachend de deur uit met twee glazen limonade in haar hand. Die glimlach was de andere die me volledig in beslag nam. Daisy May was pas een paar jaar mijn meisje, maar Trisha was dat al veel langer. Ik was betoverd geweest door de tiener die me probeerde te negeren en volledig overdonderd door de vrouw die ze was geworden.

Volgens Daisy May, Brent en Jimmy was ze de beste moeder ter wereld. Voor mij was ze de geweldigste vrouw ter wereld. En ze wist donders goed dat we allemaal gek op haar waren.

‘Dat heb je goed gedaan, lieve Daisy,’ zei Trisha opgewekt, en Daisy’s ogen schitterden direct van plezier.

Ze had de eerste zeven jaar van haar leven geen moederlijke liefde gekend. De vrouw die onze kinderen op aarde had gezet, was niet in staat geweest om van iemand te houden. Ze was boos en verbitterd en had haar kinderen verwaarloosd... Niet alleen de kinderen die wij hadden geadopteerd, maar ook haar oudste zoon, Preston Drake, een van mijn beste vrienden. Hij was de enige die voor deze kinderen had gezorgd. Toen hun moeder aan een overdosis overleed en ze een nieuwe plek zochten, was Preston bereid geweest om zijn jongere broertjes en zusje in huis te nemen, maar Trisha en ik waren van ze gaan houden. We hadden hem gevraagd of wij de kinderen mochten adopteren en hij had toegezegd. Hij gunde hun een leven met ouders die van hen hielden. Iets wat hij zelf nooit had gehad.

Ze waren allemaal gek op Preston. Hij was nog steeds hun oudere broer en hij paste elke donderdagavond op hen, en op andere dagen waarop Trisha en ik een avondje voor onszelf nodig hadden. Het werkte voor ons.

Ik had het enorm getroffen.

‘Mama, denk je dat ik volgende week de selectie haal?’ vroeg Daisy May, terwijl Trisha haar een glas limonade gaf.

‘Ik denk dat je heel hard hebt geoefend en een goede kans maakt. Maar wat er ook gebeurt, je staat voor ons altijd op de eerste plaats.’ Zoals altijd wist Trisha het juiste antwoord te geven, en Daisy May grijnsde van oor tot oor.

‘Preston zei dat hij komt kijken.’ Daisy May plofte naast me neer op het gras.

‘Dan komt hij. Hij zou het voor geen goud willen missen, dat

weet je toch?’ Ik pakte het glas aan dat Trisha me aanreikte... en trok haar daarna bij me op schoot. Ik had mijn vrouw graag bij me op schoot. Altijd al.

‘Ik ben zenuwachtig.’ Daisy May nam een slokje.

Trisha sloeg haar arm om Daisy heen en trok haar naar ons toe. ‘We zullen er zijn om je aan te moedigen. Je hebt hard geoefend en wat er ook gebeurt, je zult altijd onze ster zijn. We zijn heel erg trots op wat je hebt bereikt. De meeste meisjes die meedoen aan deze selectie zitten al bijna hun hele leven op turnen. Jij hebt het voor elkaar gekregen om na twee jaar al kans te maken! Dat is al genoeg reden om trots te zijn.’

Ik was gek op deze vrouw. Ze kon iedereen een goed gevoel geven. Ik was zelf ook een beetje zenuwachtig geworden van het idee dat Daisy May de selectie misschien niet zou halen... en Trisha had niet alleen haar dochter gerust weten te stellen, maar mij ook.

Om eerlijk te zijn vond ik het een verschrikkelijke gedachte dat iemand mijn kleine meisje af zou kunnen wijzen. Maar Trisha herinnerde me eraan dat ik onze kinderen hun eigen strijd moest laten voeren. Toch was dat verdomd lastig. Ze hadden al zoveel geleden voor ze bij ons kwamen.

‘Ik mag volgende week weer bloemenmeisje zijn.’ Daisy grijnsde naar ons. Ze bleef niet heel lang op hetzelfde gefocust. Haar gedachten waren alweer afgegeden naar Preston en Amanda’s bruiloft.

‘Er komen meerdere bruiloften aan. Maar over die van volgende week ben je waarschijnlijk het meest enthousiast.’ Trisha speelde met Daisy Mays bruine krullen.

‘Ja! Ik kan niet wachten. Amanda zei dat Brent, Jimmy en ik

daar allemaal mogen staan terwijl zij, eh... die dingen zeggen die ze zegt op een bruiloft. Ik ben vergeten hoe die heten.'

Trisha leunde tegen me aan en ik grinnikte. 'Terwijl ze hun geloften afleggen,' zei ik, en Daisy May knikte.

'Ja, dat bedoelde ik. Wij mogen er dan bij staan. En Jimmy mag Preston de ring geven. Degene die hij om Amanda's vinger gaat doen. En ik mag Amanda de verrassing geven...' Daisy's ogen werden groot en ze deed snel haar mond dicht.

'Wat?' vroeg Trisha, voor ik dat kon.

Daisy schudde haar hoofd en grinnikte. Toen deed ze net alsof ze haar lippen op slot deed en een denkbeeldige sleutel weggooidde. Blijkbaar had Preston een geheim waar alleen Daisy May van wist.

'Nou, nu kijk ik nóg meer uit naar de bruiloft.' Trisha leunde wat meer tegen me aan.

Mijn armen zaten om haar middel en ik beeldde me in waar ik ze naartoe kon brengen. Mijn vrouw was ontzettend sexy. Dat was ze altijd al geweest. Ik bleef het geweldig vinden om haar in een kort broekje en een hemdje te zien. Ze had een geweldig lichaam.

Over vier maanden waren we vijf jaar getrouwd. Ik had Preston al om hulp gevraagd. Ik wilde haar verrassen met een leuk reisje. We hadden nooit een echte bruiloft gehad. Dat hadden we ons niet kunnen veroorloven. Ik had haar haastig de mijne willen maken, omdat ik bang was dat ze er anders achter zou komen dat ze beter kon krijgen en bij me weg zou gaan. Ik had er destijds niet bij stilgestaan dat ze een sprookjesbruiloft verdiende. Ik had haar gewoon zo snel mogelijk voor altijd aan me willen verbinden.

Nu werd het tijd dat mijn vrouw de sprookjesbruiloft kreeg die

ze verdiende. En daarna zouden we op de huwelijksreis gaan die we nooit hadden gehad.

De eerste keer dat ik haar had gezien, had haar schoonheid me verbijsterd. Het was niet eenvoudig geweest om haar aandacht te krijgen. Ze was toen vastberaden om bij me uit de buurt te blijven. Of eigenlijk bij elke man. Toen ik erachter kwam waarom... had ik mezelf beloofd dat ik ervoor zou zorgen dat ze nooit meer in angst hoefde te leven.

Verliefd worden op Trisha had mijn hele leven op zijn kop gezet. Mijn vrienden en familie hadden me allemaal een idioot gevonden. Ze zeiden dat ik mijn toekomst vergooide. Butch Taylor, mijn vader, had nooit een belangrijke rol in mijn leven gespeeld, tot ik heel goed bleek te zijn in football. Toen had ik eindelijk een ouder gehad die zich om mij bekommerde. Daar had ik altijd al naar verlangd. Hem trots maken en bewijzen dat ik het waard was om van te houden, waren mijn drijfveren geweest om harder te werken. Mijn droom had binnen handbereik gelegen. Ik had een studiebeurs kunnen krijgen voor een universiteit en dan had ik een professionele footballspeler kunnen worden.

Maar op een morgen op de parkeerplaats voor school was mijn blik gevallen op de mooiste blauwe ogen die ik ooit had gezien. Dat had alles veranderd. Het zou echter nog twaalf maanden duren voor ik Trisha Corbin zover kreeg om met mij te praten.

Met één blik had dat meisje mijn dromen volledig veranderd.